

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما صلوات

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

عليه السلام حسين

محور عزت و مصباح هدايت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حسین محور عزت و مصباح هدایت

نویسنده:

عبد الرحیم عقیقی بخشایشی

ناشر چاپی:

عبد الرحیم عقیقی بخشایشی

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵ فهرست
۶ حسین محور عزت و مصباح هدایت
۶ مشخصات کتاب
۶ مقدمه
۷ عزت نفس چیست؟
۷ حفظ عزت در کلام فقها
۷ نمونه ۱
۸ نمونه ۲
۸ نمونه ۳
۸ نمونه ۴
۹ نمونه ۵
۹ الگوی شیعیان و دوست داران
۱۰ گفتار ابن ابی الحدید
۱۰ درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

حسین محور عزت و مصباح هدایت

مشخصات کتاب

نویسنده: عقیقی بخشایشی

ناشر: عقیقی بخشایشی

مقدمه

حماسه جاویدان عاشورا که از بستر شن‌های داغ و سوزان کربلا سرزد، همواره الهام بخش نهضت‌های آزادی بخش و رهایی گستر میلیون‌ها انسان آزاده و افراد وارسته در طول تاریخ اسلام گردیده است و شور و شوق آن همواره شیفتگان آزادی و طالبان افتخار و سربلندی را به سوی محور این عنصر آزادی بخش و کانون رهایی آور متوجه ساخته است. بنیان‌گذار این نهضت مقدّس، همواره مصباح هدایت و سفینه نجات و کانون عزّت و شرف و محور کرامت انسانی بوده و خواهد بود. حادثه جان سوز کربلا تاکنون مشعل فروزان محافل شیعه و عامل محرّک مجامع آنان در طول قرون و اعصار و در گستره نسل‌ها و اجیال و توده‌ها بوده است. در آینده نیز هم چنان نوربخش و الهام بخش امت اسلامی و ملل جهانی باقی خواهد ماند. اکنون ما در صدد این هستیم که در حدود فهم و توان خویش از خصوصیات قهرمان اصلی این حادثه بزرگ و از ویژگی‌های منحصر به فرد او سخن بگوییم تا به رمز بقا و جاودانگی این حادثه بهتر و بیشتر پی ببریم، چون قهرمان اصلی این حادثه آن‌چنان در هاله‌ای از عظمت و بزرگواری قرار گرفته که هرگز نمی‌توان به سادگی نظیری بر آن تصوّر کرد و تشبیهی به آن قایل شد. این حادثه بزرگ آن‌چنان با باورهای اعتقادی، اجتماعی و انسانی مردم رقم خورده است که هرگز نمی‌توان آن را از هم دیگر تفکیک و جدا نمود یا روزی به بوته نسیان و فراموشی سپرد. مردم مسلمان جهان؛ به ویژه شیعیان و دوست داران آن امام همام (ع)، از آن روزهای نخستین وقوع این حادثه که در سال شصت و یک هجری به وقوع پیوست به اهمیت سرنوشت ساز این حادثه جان سوز پی برده‌اند و در راه تثبیت تاریخی آن، به تحریر و نگارش و بازگویی درس‌های عبرت آموز آن برآمده‌اند؛ به حدّی که بخش اعظمی از قفسه‌های کتاب خانه بزرگ اسلامی را به این امر مهم اختصاص داده و در ضبط و نگهداری آن با وسایل مختلف کوشیده‌اند. در بررسی عوامل اصلی این جاودانگی، بیش از هر چیز خصوصیات روحی و عظمت شخصیت وجودی قهرمان اصلی این حادثه، جلب توجه می‌کند. درست است که عوامل دیگری هم در این امر دخالت دارند، مانند: روحیه ظلم ستیزی، کثرت مظالم دیگران در حق اهل بیت (ع)، روش تبلیغ دین و اتخاذ شیوه و راه و رسم خاص اهل بیت (ع)، ولی عظمت روحی امام (ع) و خصوصیات اخلاقی او تمام این عوامل را تحت الشعاع خود قرار می‌دهد. رمز جاودانگی هم در آن امور نهفته است. حسین بن علی (ع) واجد تمام خصوصیات یک فرد کامل تربیت یافته آیین اسلام بود، بلکه او آسوه و قدوه خداجویان جهان به شمار می‌رفت. در وجود او تمام نشانه‌های یک شخصیت بارز اسلامی موج می‌زد. در وجود مبارک او، تمام صفات کمالی و ارزشی از قبیل: آزادی، جوانمردی، شرف، شهامت، شجاعت، صفا، وفا، صبر، پایداری، استقامت، مروّت، عظمت روحی، کرامت نفس، عزم استوار، اراده قوی، عزّت نفس و مناعت طبع بود، ولی در بین تمام این صفات برجسته و ملکات نفسانی، خصوصیت عزّت نفس و مناعت طبع از تمام ویژگی‌های آن حضرت، برجسته‌تر و شاخص‌تر می‌نماید و ما در این جا می‌خواهیم اندک توفّقی در برابرین ویژگی آن بزرگوار نموده باشیم و کمی به تدبّر و تأمل و تبّع بنشینیم تا در حدّ فهم خویش، به یکی از رموز جاودانگی قیام ابی عبدالله الحسین (ع) پی برده باشیم. چون تمام این آوازا مرهون آن صفت عالی و رهین آن ویژگی والای نفسانی و روحیه ممتاز و منحصر به فرد اوست که توانسته است طالبان کمال و عاشقان تعالی و تحوّل روحی را به سوی کعبه آمال خود جذب کند و خود در مغناطیس فضیلت و در محور قطب دایره انسانیت،

گام نهد. آری، این عزت نفس و مناعت طبع عالی او بود که توانست او را از ورود به حقارت‌ها و رذالت‌ها حراست کند. او و این گنجینه نفیس درونی او بود که توانست رضای خدا را بر تمام خشنودی‌ها، شادی‌ها ترجیح دهد تا از خاک به افلاک و از ملک به ملکوت اعلی برساند و او را با ملکوتیان، هم نوا و هم شأن و هم رتبه سازد.

عزت نفس چیست؟

اینکه به توضیح تحلیل عزت نفس و مناعت طبع پردازیم. نخست آن کلمه را در کلام خدا بررسی می‌کنیم: آن جا که خداوند متعال، خود و رسول و مؤمنان خویش را با آن صفت عالی می‌ستاید و می‌فرماید: (ولله العزة و لرسوله و للمؤمنین المنافقون لا یعلمون)؛ عزت و بزرگواری از آن خدا و رسول خدا و مؤمنان می‌باشد ولی منافقان نمی‌دانند. و چه می‌فهمند که عزت چیست؟ و عزیز واقعی کیست؟ عزت در مقابل ذلت، بالا گرفتن مقام شامخ روح، آلوده نساختن آن با مطامع پست دنیوی و حراست نفس از آلوده شدن با زخارف ناچیز مادی است. فرد عزیز کسی است که خود را از پستی، حقارت‌ها، دنااتها دور نگه دارد و آنچه برخلاف شأن رفیع نفس نفیس اوست به جا نیاورد و هرگز تن به پستی و خواری‌ای که پایین تر از شأن و مقام اوست انجام ندهد؛ خواه در امور دینی باشد یا امور دنیوی. این کلمه در میان واژه‌های اخلاقی و فضیلتی و معنوی آن چنان از شأن و اعتبار والایی برخوردار است که خداوند متعال این کلمه و اشتقاق آن را از قبیل: عز، یعز، أعز، عزیز، عزت را دقیقاً یکصد و نوزده مرتبه در قرآن مجید به کار برده است این اهتمام خاص الهی نشان می‌دهد که این صفت اخلاقی از پیام‌های خاص و عزت بخش و سعادت آفرین کتاب آسمانی می‌باشد. امام حسین (ع) - که خود تربیت یافته قرآن و بزرگ مروج و مبلغ آن بود - این صفت کمالی را از آن مبدأ وحی و منشأ حیات روحی دریافت نموده است و خود در تمام مراحل زندگی پای بند فرمان‌های عزت نفس و بلندی طبع و آقایی و سیادت روحی بوده است و در تمام مراحل حیات، مقید به رعایت اصول آن بوده است.

حفظ عزت در کلام فقها

آیین اسلام، حفظ عزت و کرامت انسانی را در تمام مراحل زندگی مدنظر قرار داده و تخلف از آن را پایین تر از شأن و اعتبار یک مسلمان واقعی دانسته است، مثلاً فقهای اسلام در باب تهیه آب وضو، در جایی که تهیه آب، مشکلاتی دارد فرموده‌اند: فرد نماز گزار می‌بایست قبل از انجام فریضه نماز به هر ترتیبی آب به دست آورد و وضو بسازد. اگر تهیه آب نیاز به تفحص و گشتن در حول و حوش و اطراف خویشتن باشد باز لازم است تا چند میل تفحص نماید و اگر نیازمند پرداخت پول هم بوده باشد و طرف نیز توان پرداخت آن را داشته باشد می‌بایست پول بپردازد تا مجبور به تیمم نگردد، ولی اگر تهیه آب نیازمند تمنی و خواهش از یک فرد لئیم و خسیسی باشد که صد در صد احتمال پذیرش داده نمی‌شود فقهای اعلام بالاتفاق فرموده‌اند: لازم است تیمم نماید و از فرد لئیم درخواست رفع نیاز ننماید. فقها به این آیه استدلال کرده‌اند: (ولله العزة و لرسوله و للمؤمنین). فرد مؤمن و خداجوی نمی‌بایست عزت و اعتبار و شأن خود را ذلیل و خوار سازد، هر چند در ارتباط با یک عمل عبادی و در ارتباط با مقام بندگی ستایش الهی بوده باشد. اینکه نمونه‌هایی از اعمال و موارد زندگی امام حسین (ع) که عزت و بزرگواری در آنها موج می‌زند و سرشار از بلند نظری‌ها است بازگو می‌نمائیم.

نمونه ۱

نوشته‌اند: «بین امام حسین (ع) و معاویه در مورد قطعه زمینی واقع در «ذی مروه» اختلافی رخ داد. معاویه می‌خواست حق آن حضرت را نکول کند، ولی حسین (ع) با آن خصلت حق جویی و حق طلبی‌ای که داشت حاضر نبود که زیر بار زور و تعدی رود. لذا خطاب

به معاویه فرمود: باید یکی از سه پیشنهاد مرا بپذیری: یا حق مرا خریداری کنی یا آن را به خود من برگردانی یا میان من و خود ابن عمر یا زبیر عوام را داور قرار دهی و اگر این پیشنهادها را قبول نکنی آن گاه شمشیر خود را کشیده و از مردم دعوت به «حلف الفضول» می‌نمایم. سپس حسین بن علی (ع) از مجلس معاویه با خشم و غضب بیرون رفت. معاویه که از اخلاق و شجاعت و شهامت و عزت نفس او با خبر بود پیغام داد که من زمین را از تو می‌خرم. قیمت آن را دریافت نما! فرهاد میرزا می‌افزاید: عبدالله بن زبیر پیش معاویه آمد و از حسین (ع) تأییدیه گرفت؟ و امام پیشنهاد نخستین خود را پذیرفت و زبیر مزرعه را فروخت و به حضور امام آمد و گفت کسی بفرست تا قیمت آن را از معاویه دریافت نماید.»

نمونه ۲

امام (ع) پس از هلاکت معاویه به مجلس فرماندار مدینه برای بیعت با یزید احضار شد تا با یزید بیعت کرده و بر اطاعت او گردن نهد. او در آن مجلس که جمعی از بنی‌اعمام و فرزندان و برادران نیز همراه او بودند: صریحاً بیعت یزید را نپذیرفت و با مروان بن حکم سخت برخورد نمود و فرمود: آیا شخصی در شرایط من، رواست که با فرد شرابخوار و متظاهر به فسق و فجور بیعت نماید؟ امام (ع) با تندی آن مجلس را ترک فرمود و عازم مکه گردید تا راه را جهت وصول به مقصد خویش هموار سازد. از سخنان آن بزرگوار در آن مجلس آمده است: «أنا اهل بیت النبوة، و معدن الرسالة، بنا فتح الله، و بنا ختم يزيد فاسق فاجر، شارب الخمر، قاتل النفس المحترمة يعلن بالفسق و الفجور، مثلي لا يبايع مثله و لكن نصب و تصور و تنظرون أئنا أحق بالبيعة و الخلافة؛ ما خاندان نبوت و معدن رسالتیم خداوند به نام و احترام ما دفتر خلقت را باز گشوده است و با نام ما هم ختم می‌فرماید. یزید فرد فاسق، شراب خوار علنی و قاتل مسلمانان بی‌گناه می‌باشد، مسلمانانی که اسلام خون آنان را محترم شمرده بود. او شخص متجاهر به فسق و گناه است و فردی در رتبت و منزلت من با چنین فرد فاسق و فاجری بیعت نمی‌کند. شب را به روز برسانیم و تأمل و اندیشه در عواقب امر نمائیم تا ببینیم کدام یک سزاوار بیعت و مقام خلافت هستیم؟»

نمونه ۳

ابن هشام می‌نویسد: بین حسین (ع) و ولید بن عقبه در خصوص مالی اختلافی رخ داد. ولید حاکم مدینه بود و می‌خواست از قدرت خود سوء استفاده نماید. و حق امام را ضایع سازد. حسین (ع) به او گفت: به خدا سوگند! اگر از قدرت و اعتبار خود استفاده کنی شمشیر می‌کشم در مسجد پیامبر خدا (ص) مردم را به «حلف الفضول» فرا می‌خوانم. عبدالله بن زبیر که پیش ولید نشسته بود از حسین (ع) حمایت کرد و گفت: به خدا قسم اگر حسین دعوت به حلف الفضول نماید من هم شمشیر خود را به نفع او از غلاف بیرون می‌کشم. گروهی از صحابه نیز به حمایت از حسین برخاستند. ولید با مشاهده این اوضاع مرعوب گردید و دست از تعدی برداشت.

نمونه ۴

باز نوشته‌اند: ولید (فرماندار مدینه) بار دیگر به مزرعه حسین (ع) تجاوز کرد. اباعبدالله می‌دیدند که او به زور حکومت، متکی است، او را از پشت قاطر به پایین کشید، عمامه‌اش را به دور گردنش پیچید و صورت او را به خاک سیاه مالید، در حالی که مروان بن حکم (شهربان مدینه) نیز حضور داشت. او به حسین (ع) اعتراض کرد و گفت: ای حسین! این نخستین تجاوزی است که از سوی رعیت به مقام حاکم انجام می‌گیرد. ولید متوجه شد که مروان سوءنیتی دارد و می‌خواهد از آب گل آلود ماهی بگیرد، گفت: حق باحسین بود من متجاوز بودم امام (ع) فرمود: حالا که تو صریحاً اقرار به حق نمودی، مزرعه را به تو بخشیدم.

نمونه ۵

آنان که همگی منتظر فرمان امام (ع) بودند، اما موقعیت و شرایط حساسش، لحظه‌ای بود که امام (ع) کاملاً در محاصره سپاه یزید قرار داشت. سرنوشت حیات و بقای ظاهری او در گرو تسلیم شدن یا امتناع از بیعت با یزید بود. این جا است که تجلی و ظهور عزت نفس و مناعت طبع، شکوه و جلوه خاص خود را نشان می‌دهد و با کلمات تاریخی و سخنان جاودان، عزت نفس و مناعت طبع و آبابی نفس خویش را نشان می‌دهد جایی که می‌فرماید: «أَلَا إِنَّ الدَّعِيَّ بْنَ الدَّعِيِّ قَدْ رَكَزَنِي بَيْنَ اثْنَيْنِ: بَيْنَ السِّلْمَةِ وَالذِّلَّةِ يَا بِي اللّٰهَذَا لَكَ وَرَسُولِهِ وَالْمُؤْمِنُونَ وَحُجُورِ طَابَتٍ وَطَهْرَتٍ، وَانُوفِ حَمِيَّةٍ وَنَفُوسِ أُبَيَّةٍ مِنْ أَنْ نُؤْثِرَ طَاعَةَ اللَّئِمَامِ عَلَيَّ مِصَارِعَ الْكِرَامِ؛ آگاه باشید! این پسر خوانده فرزند پسر خوانده مرا بین دو امر سرنوشت ساز مخیر ساخته است: یا شمشیر کشیدن و جنگیدن یا قبول ذلت و پستی، ولی ذلت و پستی از ما خاندان به دور است، زیرا خداوند، رسول خدا، مؤمنان آن را روانداخته‌اند و آغوش‌های پاک مادران و انسان‌های وارسته و نفوس با عزت هرگز روانمی‌شمرند که ما طاعت لئیمان و افراد پست را بر کشتارهای کریمانه، مقدم بداریم». در این سخنرانی نورانی که شعار ابدی حسینی (ع) را نشان می‌دهد به همین آیه مبارکه اشاره شده، جایی که خداوند متعال می‌فرماید: الگوی شیعیان و دوست داران شکسته و سیاه فرعی دست راست (انّ العزّه لله و لرسوله المؤمنین و لکن المنافقون لا يعلمون).

الگوی شیعیان و دوست داران

این روحیه مناعت و عزت نفس، به شیعیان و دوست داران آن بزرگ نیز سرایت کرده است. عاشقان آن بزرگوار در سرتاسر جهان، به پیروی از رهنمودها و ارشادات علمی و عملی آن بزرگوار گام نهاده‌اند. بیش‌ترین نهضت‌ها و حرکت‌های اسلامی نوعاً در سرتاسر جهان از سوی پیروان آن بزرگوار با پیروی از پیشوا و امام، هرگز زیر بار ذلت و خواری نرفته‌اند. امروز جامعه اسلامی ما در برابر تهاجمات استکبار جهانی قرار گرفته است. استکبار جهانی سعی و کوشش دارد تا ارزش‌های معنوی و مقدّسات مذهبی مسلمانان را مورد هجوم و حمله قرار دهد. می‌خواهد آنان را نخست هم رنگ خود سازد و آن گاه تمام مقدّسات و ارزش‌ها را به تحلیل ببرد و استیلا و تسلط خود را کاملاً هموار سازد. عزت و افتخار حسینی (ع) ایجاب می‌کند که پیروان و دوستداران آن پیشوای راستین، مصونیت معنوی و داخلی خود را حفظ کنند و نه تنها حالت انفعال و تدافعی نداشته باشند، بلکه با تکیه به ارزش‌ها و امکانات فراوان معنوی، حالت تهاجمی نیز داشته باشند و ارزش‌های حسینی (ع) که عبارت از مبارزه با ظلم و ستم و مقابله با ستم‌کاران و متعدّیان حقوق اجتماعی و معنوی است در سطح جهانی، مطرح سازند و همه را به وحدت و یک پارچگی در برابر مظالم و تعدّیات درونی و برونی، بسیج نمایند. تا همواره سرفراز و سربلند زندگی کنند. سطح جهان را از آلودگی‌ها و فسادها و تباهی‌ها محفوظ و مصون دارند و این شعار جاودانه حسینی (ع) را تداوم بخشند که: «هیهات منّا الذلّة». ذلت و خواری و تسلیم شدن در برابر زورگویان از ساحت ما و از شأن و اعتبار، دور است و ما هرگز نبایست زیر بار زور و ظلم و تعدی و تحمیل عقاید و افکار وارداتی بلکه با الگو برداری از زندگی سعادت بخش سرور آزادگان حضرت ابا عبدالله (ع) تداوم بخش راه عزت و افتخار آن بزرگ پیشوا (ع) باشیم که همواره زندگی سعادت بخش را بر زندگی‌های ننگین و آلوده با ظلم و تعدی، ترجیح داده است و در تداوم این حیات، تا سرحدّ شهادت و فدا نمودن جان خویش، پیش رفته‌اند. امروز شرایط زندگی ما همانند شرایط زندگی سرور آزادگان است، با این تفاوت که شگردها، فریبندگی‌ها و تجهیزات عصر، بیشتر و مجهّزتر از آن دوران می‌باشد و منافقان و پیمان شکنان نیز بیش‌تر و مرموزتر می‌باشند، ولی «هیهات منّا الذلّة».

گفتار ابن ابی الحدید

ابن ابی الحدید - عالم معتزلی که شرح و تفسیر بیست جلدی او بر نهج البلاغه حضرت علی (ع) یکی از بهترین‌ها می‌باشد - در مورد مناعت طبع و بلندی روح امام حسین (ع) می‌گوید: «سید اهل الأبناء الذین علّموا الناس الحمیة و الموت تحت ظلال السیوف، اختیاراً علی الدئیة ابو عبدالله بن ابیطالب الذی عرض علیه الأمان و أصحابه، فأنف من الذل؛ سرور و پیشوای جوان مردان که هرگز تن به ذلت نداد و درس جوان مردی و عزت نفس را به دیگران نیز تعلیم داد، مرگ زیر یار شمشیرها را بر پستی و دنائت انتخاب نمود. یکی هم اباعبدالله، حسین بن علی بن ابی طالب بود. فردی که به او و یارانش امان داده شد، اما با اختیار و انتخاب خود، از ذلت و حقارت، اعتراض نمود». آری این استقامت و حفظ عزت نفس در مراحل واپسین زندگی امام حسین (ع) تجلی با شکوه‌تری به عرصه نمایش گذاشت. آن گاه که دایره محاصره و فشارها باریک‌تر گردید و اصحاب و یاران آن حضرت از دست رفته، فرزندان و اهل و عیال او در مضیقه بی‌آبی و عطش قرار گرفتند. این عزت نفس و مناعت طبع و تسلیم نشدن او در برابر لئیمان و بدطینتان واقعاً حیرت‌انگیز و بهت آور است که بدون مبالغه و گزاف هیچ قلم توانا و هیچ زبان گویا و هیچ هنرمند زبردست، نمی‌تواند صحنه‌ها و لحظه‌های آن را دریابد و آن‌چنان که بوده است به قلم و بیان و نمایش درآورد. آن گاه که حسین بن علی (ع) تنها و تنها در محاصره تنگ نیروهای مسلح و مهاجم این زیاد قرار گرفته بود و سپاه شقاوت آماده بودند که با یک حمله و یورش کار او را یک سره سازند. آن گاه که برق هزاران شمشیر براق، چشم‌ها را خیره می‌ساخت و دل‌ها را می‌لرزاند و امیدی به حیات و بقا وجود نداشت. آن گاه که سوز تشنگی و عطش، سراپای وجود امام (ع) و فرزندان دلبندش فرا گرفته بود و جهان در برابر چشمانش تیره و تار بود. آن گاه که زنان و کودکان امام (ع) در خیمه‌ها منقلب و پریشان و چشم انتظار قطراتی آب هستند و در حال حیرت و پریشانی به سر می‌برند و اسارت در کمین آنان. آن گاه که ناله جان سوز زنان و کودکان و دختران قلب پرمهر حسین را می‌سوزاند و جگرش را چاک می‌زند، چنین اوضاع وحشت‌زا که شیر درنده را به لرزه و ضعف می‌کشاند. در میان چنین طوفانی، هر ناخدایی خود را گم می‌کند ولی باز صدای پرهیمنه و با صلابت او به گوش آن ناجوان مردان می‌رسد: «یهات منّا الذلّة! هیهات منّا الذلّة! و لله لاعطینهم بیدی، إعطاء الذلیل؛ من هرگز دست ذلت به دست اینان نمی‌دهم». اکنون که به حق، سال عزت و افتخار حسینی (ع) نام گذاری شده و تمام عشق، افتخار و بالندگی مردم ایران و شیعیان جهان با نام زیبای حسین (ع) و به یاد فداکاری‌های آن بزرگ مرد جهان معنویت و ستاره درخشان آسمان امامت می‌باشد ما با افتخار تمام، ترجمه مقتل ارزشمند «مقتل الحسین» (ع) تألیف عالم عامل سید عبدالرزاق موسوی مقرم را که یکی از مقاتل مفید و ارزشمند عصر ما است تقدیم آن همایش بزرگ و اهدا به مقام شامخ رهبری می‌نماییم که چنین نام زیبایی را به چنین سال فرخنده و مبارک، گزینش فرموده‌اند و این نام پرشکوه و خاطرات سازنده و فداکاری‌های آن پرچمدار جهاد بزرگ اسلامی را همدم و انیس زندگی مردم ما ساخته‌اند تا در همه ساعت‌ها و دقایق ایام، به یاد او و به یاد فداکاری‌های او بوده باشیم و همواره خود را در مقام دفاع از شأن و شرف و حیثیت و اعتبار میهن اسلامی و مقدّسات ارزشمند آیین نورانی اسلام و فرآورده‌های معنوی انقلاب اسلامی خویش بنماییم. همیشه در مسیری گام سپاریم که حسین بن علی (ع) و یاران فداکار او در آن مسیر گام نهادند. به چنان دفاع و حمایت از اسلام برخیزند که حسین بن علی (ع) مقتدا، پرچمدار اسلام به آن دفاع و قیام برخاستند. بنابراین مدام گویای این کلمات باشند: «السلام علیک یا اباعبدالله أشهد أنك قد اقامت الصلوة و آتیت الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و اطعت الله و رسوله حتی اتیک الیقین... فیالیتنا کنا معک فنفوز فوزاً عظیماً».

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل بیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-(۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱-۰۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رهنانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رها کردن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

